

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστών και πρώτων απαριθμωτές χρόνον
εδραβόμεν και πλέον' στήν των Ι ι κ ρ θ ενώνων.

Έτος χιλια κι' ανιακόσα δεκαπέντε δοξασιμένο,
ποδ με μάνταις εδούινους άγαθά κι' έγω προσμείνω

Γράματα και συνδρομαί—άπ' εθελίας πρόξέμει.
Συνδρομή για κάθε χρόνο—δ κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ι ν α ι μ ό ν ο .
Για τὰ ξένα δημοσ μέρη—δ έ κ ι φ ρ ά γ κ α και' σ τ ο χ έ ρ ι .

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εδμούσου σουλειπή
δτι παλούτεν σώματα € Ρωμηού' άνελλιπή
με την άνάλογον τιμήν, κι' όποιος άπ' Έξω θέλει
δέν θα πληρώνη δι' αυτά ταχυδρομείων τέλη.

Έκτη του Δακεμβρίου κι' είκοστή,
οχόλη των Χριστουγέννων χωριστή.

Χιλια κι' έξηνητα πάντε και τρακόσα,
για νότες ή Κυβέρνησις όργωσα.

**Συμφάλλουν αίον
των Χριστουγέννων.**

Φ. -- Άρχοντες, καλοπέρα σας... χαρά' στο ροιζικό σας..
κι' έφέτος τὰ Χριστουγεννα θα πώ σ'τ' άρχοντικό σας.
Χριστουγεννα, πρωτόγεννα, πρώτη του χρόνου μέρα,
κι' οδίαβολος αυτής της γής έπηρε τον πατέρα.

Χριστός γεννάται σήμερα και χαίρει κάθε κτίσις,
και δός του κι' αίματόνεται
κι' άδίακόσα σκοτόνεται
Άνατολή και Δύσις.

Μετά ποιμένον άγγελιοι φάλλουν την θείαν γέννησιν,
φάλλουν και μπόγηδες τρανοί
με θριαμβον περιφανή
της γής την ανακαίνισιν.

Πανηγυρίζουν την χαράν Άνατολή κι' Εδρόπη,
και πρό της φάνης της πεωχής
θνητοί φωνάζουν δυστυχεις
πως τούς κατακερμάτισαν μεγάλοι κρεοκόποι.

Ψάλλουν βεσκοί' στο σήλαιον φαλμόν οδρανομήκη,
κι' άεροπλάνα Γερμανών
ύφούμενα προς οδρανόν
κάποιον βοσκό' σκοτώσανε μες στη Θεσσαλονίκη.

Ήχουν έξ ύφους ρήματα
πως αίρων άμαρτήματα
άμνος άνεγεννήθη.

Άλλ' όμως οδ πολέμων γήν
ώσαν άμνος επί σφαγήν
κι' άνθρώπων βλέπω πλήθη.

Χριστός γεννάται σήμερα, παντού μιὰ θεία χάρις,
ειρήνης όνειρα χρυσα,
και κόσμος άγριος λυσσά
και κόσμος μακελλάργη.

Κάθε της γής βασιλειον
δικαιοσύνης ήλιον
εδγνώμον χαιρετά.

Άλλά τούς νόμους τούς σπειτούς,
και τούς άγράπτους και γραπτούς,
σκουπιζα τούς κυτζά.

Δικαιοσύνη τραγουδά
πως νόμους κάθε σκουπιζά
έγμισε τδ κάρο.

Κι' όποιος για νόμους όμιλάι
οδ Δύσι και σ' Άνατολή
κακό ψυχρό του φλάρα.

Χριστός γεννάται σήμερα, κι' είναι φρικτόν άνόμημα
και τών μικρών τὰ δίκαια νά θεωροῦνται νόμιμα.
Χριστός γεννάται, βρὰ παιδιὰ, και βλέπω 'στὰ σκουπίδια
συνθήκας σεβαστάς κρατῶν,
πού τῆς κουρέλιασαν στρατῶν
ἀμφίστομα λεπίδια.

Χριστός γεννάται σήμερον ἐν Βηθλεέμ τῆ πόλει,
κι' ἐν μέσῳ τῶσων λαγῶν
ἀπὸ πυκνοῦς καπνοῦς μαχῶν
ἐθόλωσαν κι' ἐμαύριον αἰθέρες φωτοβόλοι.

Ἄστέρα βλέπω τηλαυγῆ,
ἐποῦ 'στὴν φάνην ἔδηγεί
και μάγοις και βουκόλους.

Μὰ μὲς 'στὸ φῶς τῆς πλάσεως
βλέπω και τῆς κολάσεως
τοῦς ζοφεροῦς διαβόλους.

Μέσα σὲ σκότῃ τριγυροῦν
κι' ὄλο μαγαίρας ἀκονοῦν
ἐν λύσῃ και μανίᾳ.

Τρέχουν παντοῦ τρομακτικοί
και σπέρνουν ἀπ' ἔδω κι' ἐκεῖ
ἀνθρώπινα κρανία.

B.

Π. — Χριστοῦ γεννα, πρώτῳ γεννα, τοῦ χρόνου 'μέρα πρώ-
αίματος ἀφθονοῦς ροῆ,
και μὲς ἔμπροσθεν πρώτῳ πρώτῳ [τη],
δαίμονισμένοι κρότοι.

Χριστός γεννάται σήμερα κι' εἰρήν' ἤμιν φωνάζει,
μὰ κόσμος δαιμονοπαθῆς
ἐπου κι' ἂν πᾶς κι' ἔπου σταθῆς
χύνεται κατεπάνω σου και μπόμπαις σου τινάζει.

Χριστός γεννάται σήμερα, και μ' ἕνα κόσμον τέλειον
νοῦς και φυγῆ ρεμβάζει,
κι' εἰρήνης Εὐαγγέλιον
τραλλῆς παπάς διαβάζει.

Κόσμε, μὴν ἐξοντώνεσαι,
ἄδικα μὴ σκοτώνεσαι,
ἄδικα μὴ σκοτώνης.

Μὰ σήμερα κι' ἂν δὲν βαρῆς
κι' ἄφογον στάσιν ἂν τηρῆς,
τοῦ κάκου, δὲν γλυτόνεις.

Καταξοδαῦσον Καίσαρες
αἶμα λαῶν και πλῆτο...
χιλιάδες δεκατέσσαρες
σφάζονται 'στὸ μενοῦτο.

Κι' αὐτὸς ὁ θρῆνος τῆς Ραμᾶ
σὴν ἕνα γέλοιο φαίνεται
'στὸ πλῆθος, ἐπου πολεμῆ
και μὲ βρονταῖς κουφαίνεται.

Χριστός γεννάται, βρὰ παιδιὰ, μέσα σ' αὐτὴν τὴν μπόρα
μ' ἄεροπλάνα φθάνουσε και μάγοι, ποῦχοι και δῶρα.
Βλέπουν ἐμπρὸς τῶν ὁδηγῶν περιλαμπρον ἄστέρα
και μόλις ἀριθάρουσε μαθαίνουν ἔδω πέρα
πῶς ξαναγεννηθήκανε Μεσσίαί γηραλέοι,
κι' ἔποιος τοῦς δῆ τὰ μάτια του δὲν τᾶχει γιὰ νὰ κλαίῃ.

Οἱ μάγοι τώρα ἔσκινουν
μὲ γέλοιο, μὲ τραγοῦδι,
και τοῦς Μεσσίαίς προσκυνουῦν
'στὸ σπῆτῃ τοῦ Σικουλοῦδη.

Ἐρίσκουσε Ράλλη, Γούναρη, Δραγοῦμη, Θεοτόκη,
και τοῦς προσφέρουν κάρβουνο, σιτάρι, καλαμπόκι,
τὸ κάρβουνο γιὰ νᾶχουν φῶς ἐν μέσῳ τῆς σκοτίας,
και τὰ σιτάρι γιὰ ψομί σὲ χρόνους ἀσιτίας.

Ὅλους ἐξίσου τοῦς τιμοῦν,
γονατιστοί τοῦς εὐφημοῦν,
τοῦς καινε και λιθάιν.

Γι' ἀνδραγαθήματα πολλὰ
κι' ὅσα μᾶς ἔκαναν καλά,
κι' ὅσα δὲν ἔχουν κάνει.

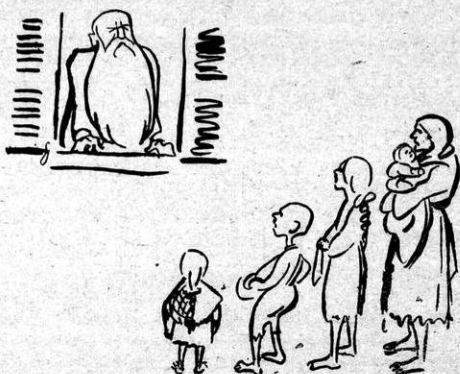
Γ.

Φ. — Κι' ἐγώ, ξυλῖνη κεφαλή,
μὲς 'στὴ φωτιά, πού πυρπολεῖ
τῶν φῶτων τὴν κοιτίδα,
μεγάλους μάγοις εἶδα.

Ἐπῆραν δρόμο δυνατό,
και 'στὸ πολεῖθρον αὐτὸ
κατέφθασαν Χαλδαῖοι
κι' ἄλλοι σοφοὶ σπουδαῖοι,
σὴν ἔμαθαν καινούρια
γεννῶτων γεννητοῦρια.

Τώρα τοῦς φάλλουσε πολλὰ
μὲ λόγια ζαχαρένια,
τώρα γαϊθεῦον ἀπαλὰ
τοῦ Σιςφανῆ τὰ γένεια.

Τοῦς δίνουσε σπάθαις δυναταῖς,
τοῦς δίνουσε πένας φτερωταῖς
και δίσκουσε και δισάκια.

**Πλήθος προσφύγων ησθητικό
'στοῦ Στεφανῆ τάρχοντικό.**

Πρ.—'Ακου, Προέδρων Πρόεδρε, τὴν πόρτα σου κτυποῦ·
κι ἦλθαμε τὰ Χριστοῦγεννα' σ'τὸ σπῆτι σου νὰ' ποῦμε. [με,
Χριστὸς γεννάται σήμερα... μεγάλ' ἡ συμφορὰ μας,
κι εἶναι καιρὸς, Πρωθυπουργέ, νὰ λείψουμε τάστατα,
κι ἂν εἰμποροῦσαν ν'ἔχανε φωνὴ καὶ τάντερά μας,
θὰ σοῦλεγαν τὸ τί τραβοῦν μὲ τούτη τὴν νησταία.

Συσκέφεις καὶ Συμβουλία νὰ μείνουν κατὰ μέρας,
καὶ τώρα κάθε Πρόεδρος καὶ σεβαστὸς μας γέρος
κοιλιοψίαν σοβαρὰν' στοὺς πρόσφυγας ἄς κάνη,
κι ἄντι φωνῆς γουργουρητὸ
θὰ ξανακούση δυνατὸ,
εἶδος διαμαρτύρησις' στῶν γέρων τὸ Ντιβάνι.

'Αφῆστε τὰ καμώματα
κι ἔλα τὰ δικαιώματα
τὰ κυριαρχικά.

Τώρα λιμὸς κυριαρχεῖ,
καὶ δώστε λίγη προσοχὴ
καὶ' στὰ κοιλιακά.

Τί πλοῦσοι κι ἐπτώχευσαν κι' ἐπαίφασαν ἀλήθεια,
πλὴν δοοὶ μόνον ἀπὸ σὰς γυρευοῦνε βοήθεια,
γι' αὐτοὺς φωνάζει μὴ φωνὴ σωτήριων ἀληθῶν
πῶς οὐκ ἐλαττωνίσονται παντοίων ἀγαθῶν.

Χριστὸς γεννάται σήμερα... Πρωθυπουργέ, μὲ γέλοια
πρόβαλε σ'τὸ παράθυρο καὶ ρίξε μας καρδέλια.
Ξέρουν, Προέδρων Πρόεδρε, κι' ἡ δὺο μας' Ἑλλάδες
πῶς γιὰ χοροὺς καμμιὰ φορὰ θανεῖς καὶ βελάδες,

ὅμως ἐμεῖς φωνάζομε πρὸς ἄλλους τοὺς ἐν τέλει
πῶς σὰν χορευοῦν τάντερα χρειάζεται καρδέλι.

Σκ.—'Αγαπητοί μου πρόσφυγες, σ' ἐμένα μὴν κτυπάτε,
Χρισ τοῦγεννα, πρωτόγεννα, 'στοῦ Γούναρη νὰ πᾶτε,
ποῦ χει καὶ Τούρκους μὲ παρὰ' σ'τὸ κόμμα τὸ' δικό του
καὶ χαιρεί, καθὼς ξέρετε, καὶ φήμην σιτοδότου.

Τούτος πολλοὺς παρηγορεῖ,
σὲ τοῦτον τρέχουν τόσοι,
αὐτὸς σὰν Γούναρης' μπορεί
καὶ γούναϊς νὰ σὰς δόση.

'Ας μὲνη καὶ πρὸ τοῦ λιμοῦ καθέναν ἀπαθῆς,
ἀλλέως παρευθὸς
τὰ δόντια μας θὰ τρίξωμε,
καὶ μὲς' στὸν πανικὸ
τὸν Νόμο θὰ κηρύξωμε
τὸν Στρατιωτικὸ,
κι' ἔπ' οἷος φωνάξῃ πῶς πινᾶ, μ' ἕνα μας μανιφέστο
θὰ τὸν συλλάβου' σ'τὴ στιγμῇ καὶ θὰ τὸν πᾶν ἄ ρέστο.

*Καὶ καμπόσιος ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.*

Νέον' Ἡμερολόγιον' Ἑλένης τῆς Σθορόνου,
στὴν Σάμον ἐκδιδόμενον
κι' ὑπὸ πολλῶν ἀδόμενον
ὡς ἕνα δῶρον τιμολφῆς αὐτοῦ τοῦ νέου χρόνου.